

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklesiastikē
Istoria**

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

XXIV. Quomodo ad Iovianum omnes undique confluxerunt Episcopi,
sperantes singuli se illum ad suam fidem traducturos.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

Socratis Historiae

JOVIANUS.

202

retur, eos in Deorum numerum retulit. A έθεοποίες ζτέτο μὴ ἵσως καλακεία εποίει π
διὰ τὸν εἰπούντος αἰσχλεομόδιον τὸν πύκηλον δη.
Τεώσαντες, ἔχενταν τοῖς αὐτοῖς τάδε·

"Ταῦτα οἱ πρώτων κλεομόδιης αἴσυπτανες

"Ἐν τούταις πμάτ", ὡς μητέπι διπλα
ἔσται.

Διὰ μὴ τὸν ξενοσμὸν τόνδε διογκίσ-
κυνων, καὶ σινόματος φιλόσφου, κατεγγι-
γαντος πυθίας διπλωντος κυρικοὶ οἱ πρ.
καθέπατον Θεὸν αἰδηριανὸν σινηγόρομοσαν
τὸς τε αἰδηριανὸς αντίονον τὸν ἑαυτὸν ερώμενον
τοῦ ἀπεβάσται καὶ ταῦτα γέλασαν φίλους
Φον σοκόνομαζαν λεάντος. καίτοι κατε-
χεσμένοι τὸ μονόβιβλον οἱ αἰδηριανοὶ π
αἰλεξανδρεὺς βίον ἐπέχραψεν, Πτισάρης
οὐκ ἐγκαλύπτει) (Ἐαυτὸν διπλεῶν τοῦ πυ-
φύλεον ἰλεως γάρ, Φροντι, διτύει, οὐ
κείνων αὐτὸς τὰ διπλεῖαν βιβλία ταῦ-
μην ἐν διατήλω διφιστρούλοις οἰκιστοί,
καὶ περιβάσται αὐτάρχως εἰρήνητοι ιδίας τε πυ-
γμαλίας δέσμενα, παρατητεῖν μοι δοκεῖ
ἢ λοιπά τις ισορίας, Πτισάρης ήμιν.

C

Κεφ. κδ'.

Ως εἰ πατακόδιν ιπιζουποιοι φρούριαντοι ιοβιανοί, ην
τες ἕκαστος αὐτῶν εἰς τὸν ἐκτόνων πίσιν τεττή
διπλαζεῖται.

TOΙ οἱ βασιλέως ιοβιανοί διπλοὶ τῆς πε-
τροῦ σιαχωρίσαιτο, αὐτοὶ διεκά-
τη τῷ ἐκκλησιῶνοι τε περιφερῶτες τῷ
κλησιῶν περιτρέχειν επούδαζον, περι-
κώντες ἕκαστος τῇ ξανθῷ πίσιν περιθή-
τον βασιλέα οἱ οὗτοι δεκτῆς μητρὸς ὄμοιοι
πίσιν περιθήτει. τέτοιο δὲ πάσιν εἰρη-
πεγκένειν καὶ αναρρώντο μὴ δια χρη-
μάτων τοντούς αἰλεξανδρείας Πτισκοποι
θανάτους, οἱ εὐθὺς μὲν την τελευτὴν οἴκη-
ντες, τῆς ἐκκλησίας τῷ αἰλεξανδρέων εγκρι-
εύμενοι τότε δὲ παρρησιαίτερος σκηνὴν
μάτων ψρόμενοι, καὶ τοις παντοχοῖς δι-
απύλλαιτο σινεκάλεις ἢ οἰβασινες τοῖς τε
κωνσαντίνοις μηνὶ εξερευνάται Επισκόπο-
ῖον ισλαντής δὲ αἰακληθῆναι μὴ φί-
σανταις τηλικατα δὴ καὶ τὰ τε
τῷ ἐπιλεων παντα πεπλεύσεται αὐτοῖς
ἄλλως αἰλαχῆ κατεδύονται οἱ τε προ-

CAP. XXIV.

Quonodo ad Jovianum omnes undique conflu-
xerunt Episcopi, sperantes singuli se illum ad
suam fidem traducturos.

Æternum post Joviani redditum ex
Perside, Ecclesiarum motus reno-
vari cœpere. Nam qui Ecclesiis preside-
bant, alius alium prævertere studuerunt,
dum singuli Imperatorem suis partibus
assensurum sperarent. At ille ab initio
consubstantialis fidem amplexus
fuerat, eamque se præferre cunctis pa-
lam denuntiavit. Et Athanasium quidem D
scriptis ad eum literis confirmavit; qui
cum statim post Juliani obitum Ecclesi-
am Alexandrinam recuperasset, tunc
ex Imperatoris literis majorem fiduci-
am adeptus, omnique metu liberatus
est. Reliquos autem Episcopos, qui
à Constantio quidem relegati, à Ju-
liano vero nondum restituti fuerant,
ab exilio revocavit. Eodem tempore
cuncta Gentilium templa ubique oc-
cludebantur: ipsique Daemonum sa-
cerdotes variis in locis, ubi quisque
poterat, se abdebat. Sed & Phi-

νοφόρει τὰς τείχειας ἀπέθεντο, καὶ εἰς τὸ κοινὸν
χῆμα μετημφίεινται τὸ πέπαυτον ἡ αὐτοῖς καὶ
ὅδι ἀμαῶθεν δημοσίᾳ γνόμενος μολυσμός,
ῳκατακόρως ἐπιτίθλιαν τε κατεχρήσαντο.

A Iosophi pallium deponebant, & vulga-
rem habitum sumebant. Sublata item
est publica illa per victimatum sanguinem
contaminatio, quam Juliani tem-
poribus ad nauseam usque celebrave-
rant.

Κεφ. κε.

Ως οὖτα μακεδονίη Φροντίτες, καὶ οἱ αὐτοὶ ἀκάκιοι, ὃν αὐτοῖς χει-
σιν εἰλέντες, τινὲς ἐν ταῖς πίστιν ἐπύρασαν.

TΑῦτοί τοι μέντοι χεισιανῶν ὡς ἡσύχαζεν· οἱ
γοῦν πέσεται τῶν Ἐρημικῶν πεσελεύ-
σεις ἐποίεν τῷ Βασιλεῖ, τὴν ταρπὸντος καὶ
τῆς νομιζομένων αὐτοῖς ἀντιπάλων παρρή-
σιαν ἰστάρχειν νομίζουσες· καὶ πέστοι μὲν
οἱ μακεδονιανοὶ χρηματίσαντες, Βιβλίον
τεσσαρέσσιν, αἴξιεντες ἔξωθενδε μὲν
τῶν ἐπικληπτῶν σὺν τὸν ἀνόμοιον δογματίσο-
νταις, ἐμπτεύεις ἢ ἀνιετάγεις πάσαις ἢ οἱ τὸ
Βιβλίον τῶν δεσμώντες, Βασιλέωντος ὁ
ἀγκύρης, σιλβανὸς ταρσός, Σαφερνίτος
ποταμοπόλεως, πατσινίτος Σύνων, λεόν-
ιτος κομάνων, καληνερίτης κλαδίδες πό-
λεως, θεόφιλος Καναταβάλων· τέταν δεξά-
μηρος τοῦ Βιβλίου ὁ Βασιλεὺς, ἀναποκείτες
αὐτὸς ἀπέπεμψε μόνον ἢ τέτοιο ἐφθέγξατο
ἐγώ, ἐφη, φιλοντίνια μισώ· σύντητος ὁ μονοία
τεσσερέχοντας σύγαπτοι πρᾶτοι ταῦτα εἰς
ταῖς ἀκοδεῖς τῷ ἄλλον δοθεῖσα, τὸν τόνον τῶν
Φιλονεκεῖν αἰρεμένων ἐχαίρωσε· ἐτέτοκε
σκοπὸν τὸν Βασιλέως ἐχίνεαν καὶ δητημαδ-
τακεῖστῶν τοῖς ἀκαντοῖς φιλονέφοτος πέποντο
ηλέχετο. καὶ ὡς εἴποντες τορές σύντητος
δυοκλίνοντες, Φανερῶς ἐπέδειξαν· σωματόν-
τες γοῦν αἰνικόχεια τῆς συνέσιας, εἰς λόγος ἐρ-
χοντος μελινῶν, ὃς μικρονέμπειδεν ἀντῶν
χωρεῖται, τῷ ὁμοστίῳ τεσσερέθετο· τέτοιο
ἐποίησαν, ἐπέδην τιμώμενον τῶν τε Βασι-
λέων ἐώρων σκέπτοτε διάγονος· κοινῆ τὴν γνώ-
μην Βιβλίον σωμάτειας, καθομολογεῖσι τὸ
ὁμούσιον, καὶ τὴν συνιαίᾳ πίσιν κυρώσαντες,
τῷ Βασιλέως τεσσεροκομίζοσιν ἐστὶ τὸ Βιβλίον
ἐν τοῖς δέ.

Τῷ εὐτελεσάτω καὶ θεοφιλεσάτω δεσπότη
ημέρῃ ιοβιανῷ νηπτῇ ἀνυψώθω, ἡ τῶν ἐν αὐ-
τοῖς χεισία παρόντων ἐπιτίθλων σύντητος
παράρχοντος συνέσθετο.

Τὴν ἐπικληπτεικὴν εἰρήνην τὲ καὶ ὁμό-

CAP. XXV.

Quomodo Macedoniani, & Acaciani Anti-
ochia congregati Nicenam fidem con-
firmarunt.

R E vero Christianorum neutquam
tranquillæ erant. Etenim cuiusque
sectæ principes Imperatorem adibant,
sperantes singuli auctoritatem se ab illo
& licentiam adepturos, contra illos qui
adversari ipsis videbantur. Ac primo
quidem Macedoniani libellum ei offe-
runt, postulantes ut ii quidem qui diffi-
cilem patri filium assertebant, pellerent
Ecclesiæ, ipsi vero in eorum locum
substituerentur. Hunc libellum precum
obtulerunt, Basilius Ancyra, Silvanus
Tarsii, Sophronius Pompejopoleos, Pasi-
nicus Zenotum, Leontius Comanorum,
Callicrates Claudiopolis, Theophilus
Castabalorum Episcopi. Imperator vero
cum eorum libellum accepisset, ipso
sine responso dimisit, hoc tantum pro-
locutus. Ego contentionem averior
eos vero qui concordie student, diligo
atque observo. Quæ cum ad aures reli-
quorum perlata essent, impetum eorum
qui altercari cupiebant, fregere. Atq; id
Imperatori cessit ex sententia. Tunc
etiam pervicax Acacianorum ingenium
omnibus patet factum est: qui quidem
manifeste declararunt, quantopere ad
nutum & sententiam eorum qui rerum
potiebantur, flectere se semper soliti es-
sent. Etenim apud Antiochiam Syriæ
congregati, colloquium habuerunt
cum Melitio, qui paulo antea consub-
stantialis fidem amplexus, sese ab illis se-
gregaverat. Id autem propterea fecer-
unt, quod illum ab Imperatore qui tum
in ea urbe morabatur, summo in pretio
haberi cernerent. Communi ergo consi-
lio consubstantialis doctrinam amplexi,
Nicenam fidem confirmarunt, & libel-
lum à se compositum obrulerunt Impe-
ratori in hæc verba.

Piissimo Deoque charissimo, Domino
nostro Joviano Victori Augusto,
Synodus Episcoporum ex variis Pro-
vinciis congregatorum Antiochiae.
Quod Ecclesiasticam pacem atq; con-

Cc ij